

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۱۲/۰۶

جليل غنی هروی

آیا ترمپ جنگ طولانی افغانستان را خاتمه خواهد داد

((قرار است مذاکرات زلمی خلیزاد فرستاده خاص ایالات متحده آمریکا برای مذاکرات صلح با طالبان پس از سه ماه از سر گرفته شود. دونالد ترمپ رئیس جمهور ایالات متحده سه ماه قبل در توییتی پس از یک حمله تروریستی طالبان در کابل که در آن دوازده نفر به شمول یک سرباز امریکائی کشته شدند، این مذاکرات را که تا اندازه پیش رفته بود، ظاهراً در اثر این حرکت طالبان قطع نمود، ولی در پشت پرده مشوره ها و نظریات جنرالان و سیاستمداران بر حال و سابقه، در این تصمیم بی اثر نبوده است. از طالبان دعوت شده بود که به آمریکا سفر نموده و در کمپ دیوید که مهمترین محل در مذاکرات عمده سیاسی و توافقات مهم در تاریخ آمریکا است، این موافقتنامه را امضا کنند. در کمپ دیوید از جمله معاهده صلح بین اسرائیل و مصر در ۱۷ سپتمبر ۱۹۷۸ بین انورالسادات رئیس جمهور مصر و مناحیم بیگن صدر اعظم اسرائیل امضا شد که منجر به خروج اسرائیل از صحرای سینا مصر گردید. دعوت از گروه دهشت افگنی چون طالبان در چنین محلی مغایر موازین دیپلماتیک دانسته شده و شاید یکی از دلایل در پهلوی سایر دلایلی که این مراسم را دونالد ترمپ فسخ نمود، همین بوده باشد.

زلمی خلیزاد روز چهارشنبه وارد کابل شد و با اشرف غنی رئیس جمهور و عبدالله عبيد الله رئیس اجرائیه و تعدادی از سیاسیون در کابل ملاقاتهای انجام داد و سپس به دوحه می ورد تا این مذاکرات را با طالبان دنبال نماید. مجله امریکائی پر تیراژ و معتبر «تایم» با عنوانی که در بالا تذکر داده موقوف ایالات متحده آمریکا، طالبان و حکومت افغانستان را با پیچیدگی های که این مذاکرات دارد، و نظری بر گذشته ای این مذاکرات و تجدید نظر بر موقف های آمریکا و جوانب دیگر، مورد تحلیل و بررسی قرار داده است که تقدیم میگردد))

متن گزارش تحلیلی مجله تایم:

رئیس جمهور ترمپ برای مدت کوتاه چند ساعت محدود در بیست و هشتم نومبر به افغانستان رفت تا در مراسم شکرگزاری با سربازان امریکائی در پایگاه هوایی بگرام شرکت کند. او در ضمن با اشرف غنی رئیس جمهور نیز ملاقات مختصری داشت. او در بگرام سه موضوع عمده را اعلام نمود و گفت «در روز های آینده طالبان حملات خود را متوقف خواهند ساخت و مذاکرات صلح از سر گرفته خواهد شد» ولی وی همچنان به مامورین افغانستان گفت «ایالات متحده تعداد کمتر عساکر خود را در افغانستان برای همیشه حفظ خواهد کرد. طالبان نمی خواستند آتش بس کنند ولی حالا می خواهند آتش بس کنند.»

متأسفانه این چیزی نیست که طالبان به آن موافق باشند. ترکیب نظریاتی که دونالد ترمپ پیش کرده برای توافق با تندروانی است که علیه حکومت افغانستان و عساکر خارجی از ده ها سال به این طرف می جنگند. در قدم اول طالبان قبل از رسیدن به توافقی برای خروج کامل عساکر امریکائی از افغانستان، سلاح شانرا به زمین نمی گذارند. دوم از سرگیری مذاکرات صلح و سوم باقی ماندن به هر تعدادی از عساکر امریکائی در افغانستان احتمالاً مانعی در پیشبرد مذاکرات خواهد بود. سهیل شاهین سخنگوی طالبان می گوید آتش بس تنها پس از امضای موافقتنامه آغاز خواهد شد. وی همچنان میگوید هر گونه مصالحه باید از جانب ترمپ باشد چون او بود که کنفرانس را در کمپ دیوید در ۷ سپتمبر فسخ نمود. شاهین می گوید به نظر ما اکنون توپ در میدان ایالات متحده است آنها مذاکرات را قطع کردند و به آنها مربوط است که اگر راه حل صلح آمیز را می خواهند به میز مذاکره بر گردند.

لذا مشکل است گفته شود که ترمپ به چه کسانی می خواست چنین پیغامی بدهد. ترمپ درین پیام خویش بیانیه سالانه اش را در مورد آمریکا و جهان که امسال در کانگرس ایراد نمود و در آن تعهد کرد که دخالت ایالات متحده را در جنگ بی پایان خاتمه خواهد داد، نا دیده گرفت. یقیناً همکاران ترمپ به او گفته اند چه مناصفه آنچه طالبان میخواستند به آنها داده است، اعلام علنی از جانب رئیس جمهور که وی در باره از سرگیری

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

مذاکرات جدی است، فکر نمی‌شود تحت شرایطی که او وضع کرده، پیش برود. این وضع هر گونه امید را برای یک موافقتنامه صلح از جاییکه ترمپ کرسی ریاست‌جمهور را اشغال کرد، به جایی نخواهد برد. با دوام مذاکرات، تاخیرها درین مذاکرات به تلفات بیشتر خواهد انجامید. ملل متحد گزارش داده که در نه (۹) ماه امسال تعداد تلفات کشته شدگان و زخمی‌های ملکی به بیش از ۸۲۰۰ نفر رسیده است.

همه‌ای این نابسامانی‌ها اکنون بدوش زلمی خلیل‌زاد است که روز چهارشنبه چهارم دسمبر به کابل رسید، که باید آنها را پاک کند، باید با طالبان برای کاهش حملات بر قوای ایالات متحده و افغان، بدون آنکه آنها را آتش بس بخواند، مذاکره کند و در عین حال ترمپ و حکومت افغانستان را متقاعد بسازد که آتش بسی را بدون اینکه نامی از آن برده شود به دست آورده است.

وظیفه خلیل‌زاد با این تعهدی که ترمپ به رئیس‌جمهور افغانستان داده پیچیده‌تر و سنگین‌تر شده است. به مامورین فعلی و سابقه افغانستان در باره مذاکرات رهبران دو کشور در جریان سفر کوتاه دونالد ترمپ به افغانستان، معلومات داده شده و گفته شده که ترمپ به حکومت افغانستان نقش بزرگتری در مذاکرات آینده وعده داده است، نظری که از مدتها به این طرف طالبان رد کرده اند. آنها همچنان گفته اند ترمپ به حکومت افغانستان گفته است که حضور تعدادی از عساکر امریکائی را در افغانستان حفظ خواهد کرد که باز تابی از تبصره‌های قبلی او درین سال است که گفته بود «ما حضور خود را در آنجا حفظ خواهیم کرد. ما حضور خود را به نحو چشمگیری کاهش خواهیم داد و ما همیشه حضور خواهیم داشت» ترمپ این مطلب را در ماه اگست به رادیوی فاکس نیوز اظهار داشت. ولی مامورین امریکا به درخواست توضیحاتی درین زمینه، جواب ندادند. سهیل شاهین سخنگوی طالبان در ماه اکتوبر به مجله تایم گفت هر دو موضوع یک برگشت عمده را از مسوده موافقتنامه قبلی بین ایالات متحده امریکا و طالبان که تقریباً بعد از یک سال گفت و گو تسوید گردید، نشان می‌دهد. این مسوده شامل خروج کامل عساکر ایالات متحده همچنان عملیات خاص و استخباراتی از افغانستان بود. به موجب آن شرایط، طالبان موافقه می‌کردند که قوای ایالات متحده را در جریان خارج شدن از افغانستان مورد حمله قرار ندهند، ولی به جنگ شان با قوای افغانستان، در حالی که تند روان و هیات رهبران افغانستان جداگانه در مذاکراتی که بعداً در اسلو دایر می‌شد به توافقی می‌رسیدند علیه قوای افغانستان ادامه می‌دادند.

ترمپ ناگهان این توافق را رد نمود و کنفرانس سری با سران طالبان را در کمپ دیوید فسخ کرد. این پلان کوششی بود به سبک معاهدات سال ۱۹۷۸ (بین اسرائیل و مصر) برای توافق بین تند روان طالب و اشرف غنی رئیس‌جمهور افغانستان که دعوت اشتراک درین کنفرانس را می‌پذیرفت. ترمپ طالبان را مسؤل شکست این مذاکرات در بم گذاری در کابل دانست که در آن ۱۲ نفر به شمول یک عسکر امریکائی کشته شدند اما شاهین می‌گوید طالبان بودند که سفر به واشنگتن را بدون یک توافق و تامین آتش بس رد نمودند. چیزی که پس از سفر کوتاه و با شتاب ترمپ در روز شکرگزاری بر ملا شد، موضع‌گیری سرسختانه ترمپ در برابر طالبان است که شاید نتیجه انتقادهای متقاعد و اعضای کانگرس مانند سناتور لنزی گراهام بوده باشد. گراهام به مجله تایم گفت: «هیچ نمی‌دانم چرا ما با طالبان تا زمانیکه خشونت را تقبیح نکرده اند مذاکرات را از سر گیریم».

هیات طالبان در دوحه همواره اصرار می‌کنند که بدون یک موافقتنامه، آتش بس نخواهد شد و هیچ‌گونه موافقتی بدوم خروج تمام عساکر نخواهد بود. ولی آنها نیز با افراد جنگی بی‌حوصله و بی‌علاقه و خسته از جنگ مواجه هستند که از قطع مذاکرات در ماه سپتمبر مایوس گردیده اند.

و برای اکثریت افغانها ابهام و سر در گمی تازه که ترمپ در عملیه صلح ایجاد نموده چندان تغییر نمی‌خواهد آورد. کیت کلارک یکی از امرین شبکه مفسرین افغانستان در کابل می‌گوید: «یکی از مایوسیت‌ها در یک سال گذشته آنست که مذاکرات دوام داشت ولی برای اکثریت در اطراف و اکناف افغانستان چنین احساس می‌شود که جنگ گسترش یافته است هم از جانب طالبان و یا حکومت افغانستان و جانب ایالات متحده و هم از ناحیه حملات هوایی تا تهاجمات شبانه و از هیچ‌کسی پراسان نمی‌شود»

پایان